

Ἐπὶ τῇ 25ετίᾳ ἀπὸ τῆς Κοιμήσεως
τοῦ ἀειμνήστου Γέροντος
Φιλοθέου Ζερβάκου
(†1980)

Ὁ Ὁσιώτατος Γέρων τῆς Πάρου Φιλόθεος Ζερβάκος (1884-1980)

Ο Ὁσιώτατος Γέρων Φιλόθεος ἐγεννήθη τὸ 1884 στὸ χωριὸ Πάκια, πλησίον τῆς κωμοπόλεως Μολάοι τῆς Λακωνίας.

Οἱ εὐσεβεῖς καὶ θεοφοβούμενοι γονεῖς του, Παναγιώτης καὶ Αἰκατερίνη, κατὰ τὸ ἅγιο Βάπτισμα ἔδωσαν στὸν υἱό τους τὸ ὄνομα Κωνσταντῖνος.

Ἀπὸ τὴν παιδική του ἡλικία, ὁ Κωνσταντῖνος ἀγάπησε τὴν Ἐκκλησία, τὴν ἱερὰ ψαλμωδία – εἶχε ὠραία φωνή – καὶ τὴν μελέτη τῶν ψυχωφελῶν βιβλίων, πολὺ δὲ ἐνωρὶς ἐπισκέφθηκε αὐτὸν ἡ Θεία Χάρις καὶ ὑπέστη τὴν *καλὴν ἀλλοίωσιν*. ἔκτοτε ἀξιώθηκε διαφόρων *σημείων* καὶ εἶχε τὴν ἰδιαίτερη προστασία τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ νεαρὸς Κωνσταντῖνος ἦταν τόσο φιλομαθὴς καὶ ἐπιμελής, ὥστε μετὰ τὴν βασική του μόρφωσι, ἔγινε Διδάσκαλος σὲ ἡλικία μόλις 17 ἐτῶν καὶ διωρίσθηκε στὸ χωριὸ Φοινίκιον, τῆς πατρίδος του, ὅπου διακρίθηκε γιὰ τὴν ἀγάπη πρὸς τοὺς μαθητάς του.

Τὸ 1905 κατετάγη στὶς τάξεις τοῦ στρατοῦ καὶ ἐπειδὴ εἶχε ἀποφασίσει νὰ ἀφιερωθῇ στὸν ἐπουράνιο Βασιλέα Χριστό, ἀρνήθηκε νὰ μεταβῇ στὴν Γαλλία γιὰ ἀνώτερες στρατιωτικὲς σπουδές, ὅπως τοῦ πρότεινε ὁ Διοικητὴς του.

Ὅταν τὸ 1907 ἐξεπλήρωσε τὰ στρατιωτικὰ του καθήκοντα, προσεπάθησε νὰ εἰσέλθῃ στὸ Ἅγιον Ὄρος, προκειμένου νὰ ἀφιερωθῇ

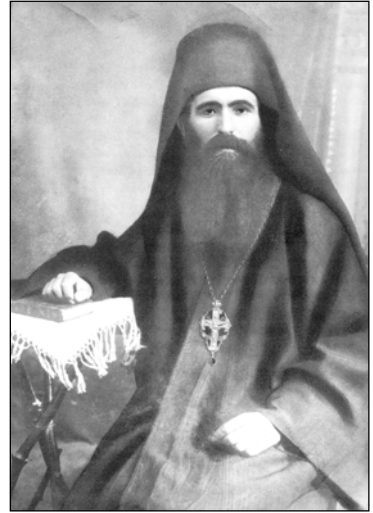
στὸν Χριστὸ ὡς Μοναχός· προνοία Θεοῦ, τὰ σχέδιά του δὲν εὐοδώνονται, ὅποτε μὲ τὴν συμβουλή τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ Πατρός, τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως († 9.11.1920), Διευθυντοῦ τότε τῆς Ριζαρείου Ἱερατικῆς Σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν, μεταβαίνει στὴν νῆσο

Πάρο καὶ ἀφιερώνεται στὴν ἱστορική Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τῆς Λογγοβάρδας, ἡ ὁποία εἶχε τὴν φήμη ἑνὸς καλοῦ Κοινοβίου, μὲ τάξι, σύμπνοια καὶ ἀσκητικότητα.

Κατὰ τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1907 ἐκάρη Μεγαλόσχημος Μοναχός, λαβὼν τὸ ὄνομα Φιλόθεος, καὶ ἐχειροτονήθη Διάκονος· τὸ 1912 ἐχειροτονήθη Ἱερομόναχος, τὸ δὲ 1913 προεχειρίσθη Ἀρχιμανδρίτης καὶ Πνευματικός.

Ἄπὸ τότε, εἰδικὰ ἀπὸ τὸ 1916, ἄρχισε τὸ εὐρύτατο ἱεραποστολικὸ ἔργο του· περιώδευσε ἐπανειλημμένως πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ἐκήρυττε καὶ ἐξωμολογοῦσε.

* * *

Τὸ 1930, σὲ ἡλικία 46 ἐτῶν καὶ παρὰ τὴν θέλησίν του, κατεστάθη Ἱηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Λογγοβάρδας, ἀλλὰ δὲν διέκοψε τὸ πολυσχιδὲς ἱεραποστολικὸ ἔργο του, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἐπεδόθη σὲ εὐρὺ ἀνακαινιστικὸ ἔργο τῶν κτισμάτων τῆς Μονῆς.

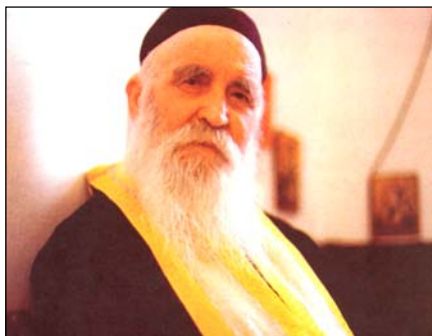
Ἐπίσης, ἴδρυσε στὴν Πάρο διαφόρους Ναοὺς, ὡς καὶ τὴν γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιωτίσσης, στὰ Θαψανά, ὅπου διήνυσε τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη τῆς ὀσίας ζωῆς του (1970-1980).

Στὴν Μονὴ τῶν Θαψανῶν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἀνήγειρε ἱερὸ ναῦδριο πρὸς τιμὴν τοῦ Πνευματικοῦ του, τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Αἰγίνης, παραπλεύρως τοῦ ὁποίου εἶχε προετοιμάσει τὸ μνήμα του, ὅπου καὶ ἐτάφη τὴν

26.4./9.5.1980, μετὰ δὲ ἀπὸ δεκα-
τρία ἔτη, τὴν 11/24.9.1993, ἔγινε ἡ
Ἀνακομιδὴ τῶν ὀσιακῶν Λειψάνων
αὐτοῦ.

Ἦταν – στὸ φρόνημα, τὸ ἦθος
καὶ τὴν βιοτὴ – κυριολεκτικὰ
Πατερικός· γι' αὐτὸ καὶ ὁ Κύριός μας
ἐποίησε διὰ μέσου αὐτοῦ πολλὰ
σημεῖα καὶ θαύματα, ὅταν ἔζη ἀκόμη,
ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ὀσιακὴ Κοίμησί του (†25.4/8.5.1980).

* * *

Ο **Γέρων** Φιλόθεος τῆς Πάρου διεκρίθη ἰδιαίτερος γιὰ τὶς
φιλανθρωπικὲς δραστηριότητές του καὶ ἀνεδείχθη ὁ *φύλακας*
ἄγγελος τῆς νήσου Πάρου, μάλιστα κατὰ τὴν διάρκεια τῆς γερμανικῆς
Κατοχῆς· ἐπίσης, διέπρεψε ὡς γλαφυρώτατος Ἱεροκέρυξ καὶ θεο-
κίνητος Πνευματικός, μέσφ δὲ αὐτοῦ ἐσώθησαν ἀναρίθμητες ψυχὲς
διὰ τῆς μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως.

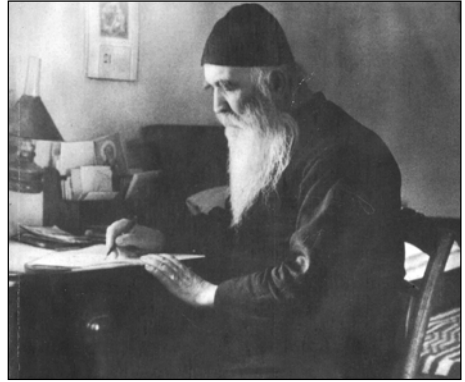
Τὸν ἐχαρακτήριζε ἡ ἀσκητικότητα, ἡ
διαρκὴς προσευχή, ἡ βία στὰ πνευμα-
τικά, ἡ ἐγρήγορσις καὶ ἡ σοβαρότης, ἡ
βαθεῖα ταπείνωσις καὶ ἡ πραότης, τὸ
εὐκατάνυκτον, ἡ δίψα γιὰ τὸ Μυστήριον
τῆς Θείας Κοινωνίας καὶ τὴν μελέτη τῶν
Ἱερῶν Κειμένων, τὸ φιλάνθρωπον καὶ
μειλίχιον καὶ συμπαθές.

Ἐφλέγετο ἀπὸ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν
Θεό, τὸν προφητικὸ ζῆλο γιὰ τὸ Ἅγιο
Ὄνομά Του καὶ τὴν Ἁγία Ὁρθόδοξη
Πίστι μας, ἐξ αἰτίας τοῦ ὁποίου δὲν
ἀνεχόταν νεωτερισμοὺς καὶ καινοτομίες,
τὶς ὁποῖες πολεμοῦσε γραπτῶς καὶ
προφορικῶς, ἀναδειχθεὶς ἔτσι σθεναρὸς
ὑπερασπιστὴς τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως.

* * *

Ο **Ὁσιώτατος** Γέρων τῆς Πάρου ἔγραψε καὶ τὰ ἐξῆς ἐποικοδομητικὰ
συγγράμματα, τὰ περισσότερα τῶν ὁποίων συνέταξε, ὅπως ὁ
ἴδιος ὁμολογεῖ, «κατὰ τὰς νύκτας μὲ φῶς λυχνιαῖον»:

1. Ἀκολουθία, Θαύματα καὶ Ὑπόμνημα εἰς τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν *(δὶς ἐκδοθέν)*.
2. Ἀκολουθία, Θαύματα καὶ Ὑπόμνημα εἰς τοὺς Ἁγίους Πάντας.
3. Βίος, Ἀκολουθία καὶ Θαύματα τοῦ Ὁσίου Ἀρσενίου τοῦ ἐν Πάρῳ *(τετράκις ἐκδοθέν)*.

4. Βίος καὶ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Θεοκτίστης.
5. Μέγα καὶ Θαυμαστὸν Προσκύνημα ἐν Παλαιστίνῃ καὶ Σινᾶ *(τετράκις ἐκδοθέν)*.
6. Ὁ Ὀδοιπόρος *(ἐξάκις ἐκδοθέν)*.
7. Χρηστοθήθεια *(δὶς ἐκδοθεῖσα)*.
8. Ἱερὸς πόλεμος κατὰ τῆς βλασφημίας.
9. Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ Ἡμερολογίου.
10. Ἡ ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Προσύνodos *(ἀνασκειὴ τοῦ προγράμματος αὐτῆς)*.
11. Ἐκθεσις τῶν Πεπραγμένων τῆς Μονῆς κατὰ τὰ ἔτη τῆς Κατοχῆς.
12. Αἱ Πλάναι τοῦ Μακράκη ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἐλεγχόμεναι.
13. Ἐγερτήριον Σωτήριον Σάλπισμα.
14. Πνευματικὴ Διαθήκη.
15. Τρίτον Ἐγερτήριον Σάλπισμα.
16. Ἡ ἐρχομένη Ρομφαία.
17. Ἐτεροδιδασκαλιῶν ἔλεγχος.
18. Προσευχὴ θερμοτάτη.

Ἀνέκδοτα

1. Πηγὴ Θείων Θησαυρισμάτων *(τρίτομος, περὶ ἀρετῶν, κακιῶν κ.λ.π. – ἕκαστος τῶν τόμων ἀριθμεῖ 800 περίπου σελίδας)*.
2. Ἐκλόγιον, Λόγοι ἐκλεκτοί, κατανυκτικοί, ψυχοφελεῖς.
3. Λόγοι ἐκκλησιαστικοί, πανηγυρικοί, ἐγκωμιαστικοί.
4. Ἐπιστολαὶ παραινετικά, προτρεπτικά, συμβουλευτικά, διδακτικά πρὸς Βασιλεῖς, Πρωθυπουργούς, Πατριάρχας, Ἀρχιερεῖς, Πνευματικούς Ἱερεῖς, Μοναχοὺς, ἄνδρας, γυναῖκας, μεγάλους, μικροὺς *(Πέντε χιλιάδες. Διασώζονται ἀντίγραφα ἐπιστολῶν περὶ τὰς δύο χιλιάδας)*.

Μουσικά

- 1. Ἐκλόγιον** (ἀπωλέσθη).
- 2. Πνευματικὴ Κιθάρα** (Δίτομος).

